

GAZETA INVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XXI-Nr. 993

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Joi 1 Mai 1969

4 pag. 25 bani

1 MAI

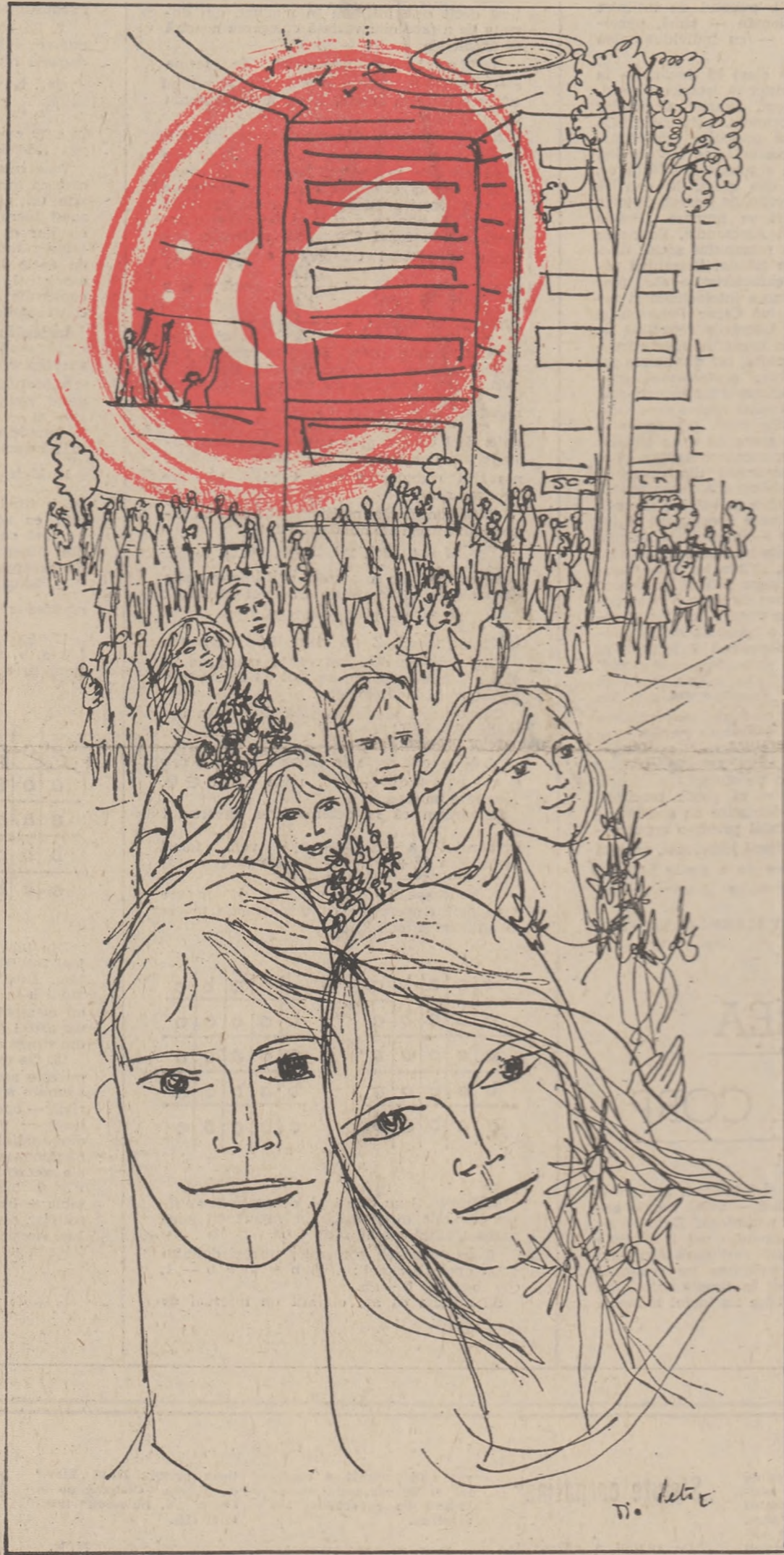
Tradiționala sărbătoare a solidarității internaționale a celor ce muncesc, ziua frăției muncitorilor de pretutindeni, găsește poporul român în plin avânt al luptei pentru înflorirea patriei socialiste. Carele alegorice, panourile, graficele purtate cu mândrie la manifestația de 1 Mai vor aduce cu ele noi mărturii emoționante ale muncii entuziaste a constructorilor socialismului din țara noastră. Insufleteți de un fierbinte patriotism, de o înaltă conștiință socialistă, pătrunși de un profund și robust optimism, oamenii muncii români, maghiari, germani, sârbi și de alte naționalități, în strânsă unitate de năzuință și țeluri pun inepuizabila lor energie și capacitate creatoare în slujba progresului constant al patriei comune, a bunăstării și fetei întregului popor. Muncitorii, inginerii, tehnicienii, îndeplinesc cu răspundere, cu un înalt spirit cetățenesc sarcinile economice. Tără-nimea muncesc cu hărnicie pe ogoare pentru a asigura recolte bogate. Corpul profesoral, chemat să instruiască și să educe tânăra generație, depune eforturi mereu sporite pentru propășirea școlii românești, muncesc cu tot devotamentul pentru realizarea în practică a măsurilor stabilite de partid în vederea modernizării învățămîntului, pentru realizarea înaltei misiuni culturale și sociale cu care societatea noastră socialistă a investit școala și pe studenții ei. Ampla acțiune de perfecționare a muncii în școală, ale cărei baze au fost puse de Directivele partidului și de Legea învățămîntului, include toate treptele activității de pregătire a tineretului, de la predarea fiecărei lecții la îmbunătățirea calificării corpului profesoral, de la elaborarea planurilor, programelor și manualelor la activitatea de cercetare științifică în domeniul pedagogiei. Angajați cu toată fermitatea, competența și dăruirea în munca nobilă de pregătire a tineretului patriei, învățătorii și profesorii, mobilizați de chemările Conferinței Naționale a cadrelor didactice, sint hotărâți să ridice la un nivel superior conținutul complexului proces instructiv-educativ, corespunzător exigențelor dezvoltării actuale și de perspectivă ale societății noastre.

Indiferent de domeniul în care lucrează, oamenii muncii își însușesc toate eforturile, toate marile lor realizări cu sentimentul adânc al bucuriei și satisfacției celor ce se știu stăpîni deplin pe munca și destinele lor, cu entuzi-

asmul acelor ce-și văd de la an la an țara tot mai bogată, mai prosperă și fericită. România socialistă cunoaște astăzi o intensă viață economică, culturală și socială, județele, orașele și satele ei cunosc o continuă înnoire, proces inițiat de istoricele hotărâri ale Congresului al IX-lea amplificat, dezvoltat și concretizat de Conferința Națională și plenele ulterioare ale C.C. al P.C.R. În toate acestea oamenii muncii își identifică roadele propriei lor activități, devotate și pline de abnegație, pentru transpunerea în viață a planurilor construcției socialiste elaborate de partid și guvern. Prevederile și spiritul acestor planuri înălțătoare au creat o atmosferă de puternic avânt în muncă, de largă emulație socialistă, ce-și pune puternic amprenta pe marea manifestație sărbătorească la care vom participa cu toții în ziua de 1 Mai. Desfășurînd larg în adierile dîmnești steagurile victoriei sale — steagurile glorioase ale partidului și patriei — întregul popor român își va reafirma în această zi hotărârea sa neobosită de a înfăptui politica creatoare, realistă, științifică, marxist-leninistă a partidului, de a pași strîns unit în jurul încercărilor sale călăuze — Partidului Comunist Român — spre noi și mărețe victorii, de a urca an de an noi trepte ale progresului și civilizației socialiste.

O dată cu manifestația bucuriei pentru viața liberă, la marea demonstrație sărbătorească a ființului de mai oamenii muncii din toată țara — muncitorii, țărani, ingineri, profesori și învățători, bărbați și femei, tineri și vîrstnici — vor da expresie sentimentelor internaționaliste ce-l însuflețesc, manifestînd pentru prietenia traică și frățească cu toate popoarele țărilor socialiste, pentru solidaritate internațională cu toți cei ce muncesc din lumea întreagă, cu uriașele forțe, în continuă creștere, care militază în epoca contemporană pentru țelurile nobile ale democrației, socialismului, păcii și progresului.

Poporul nostru privește cu optimism și adîncă încredere viitorul. La marile demonstrații de 1 Mai din acest an oamenii muncii din țara noastră pășesc mîndri de succesele lor, de perspectiva luminoasă pe care și-o făuresc sub conducerea clarvăzătoare a Partidului Comunist Român, care călăuzește ferm poporul spre progres, spre civilizație, spre comunism.

- Sinteze literare — direcții, structură, modalități pag. 2
- Premise psihopedagogice privind școlarizarea la vîrsta de 6 ani pag. 3
- În școala modernă, învățători cu pregătire modernă pag. 3
- Repere pentru orientarea elevilor pag. 4

PREGĂTIND DRUMUL DE DEZVOLTARE A VIITORILOR SPECIALIȘTI

Construcția socialismului în condițiile ritmurilor rapide de dezvoltare a științei și tehnicii, specifice celei de a doua revoluții industriale, ridică problema orientării școlare și profesionale pe primul plan de preocupări. Nevocia de cadre calificate, capabile să facă față cu succes mutațiilor profesionale pe care inovațiile tehnologice le vor impune de-a lungul unei vieți profesionale, impune responsabilități deosebite încă din faza școlarizării. Omul potrivit trebuie profilat de pe băncile școlii pentru locul potrivit. Componente a sistemului muncii educative din școală, orientarea școlară și profesională presupune intervenții și acțiuni conștiente, ai căror rezultate trebuie să se concretizeze la etapele de școlarizare — intermediare sau finale — într-un sistem ferm și convingător de recomandări științifice consolidate. Confirmarea sau infirmarea recomandărilor școlii de către familie sau de către tinerii are valoarea unui test în ceea ce privește eficiența muncii instructiv-educative. Ea validează sau anulează întru totul și de strădanii depuși de către toate cadrele didactice, pe toată durata școlarizării în pregătirea integrării sociale a elevilor.

Școala românească beneficiază de o bună tradiție în orientarea școlară și profesională a cadrelor. Reanunțarea acestei tradiții și îmbogățirea ei cu noile cuceriri ale științei și tehnicii moderne, adecvarea ei noilor realități și perspective de dezvoltare ale societății noastre socialiste stă în atenția organelor de învățămînt, a cadrelor didactice, a tuturor factorilor interesați în pregătirea și promovarea tineretului.

Fiind o acțiune în cadrul unui sistem educațional reprezentînd ea însăși un sistem complex de acțiuni, orientarea școlară și profesională nu poate fi realizată în orice condiții și de către oricine. Pregătind drumul optim de dezvoltare a viitorului specialist ea trebuie să fie condusă de un specialist — consilierul de orientare școlară și profesională. Apariția de dată recentă în nomenclatorul profesunilor didactice, consilierul de orientare școlară și profesională este chemat să rezolve competent și prompt aspectele organizatorice și tehnice ale orientării. El nu preia această sarcină eliberînd din acțiune celelalte cadre, ci se inserie în realitatea școlară ca un coordonator al tuturor acțiunilor și măsurilor ce se iau în acest domeniu, inspiră, propune și impune uneia formă de activitate cu elevii și familiile acestora, gîndește, experimentează și generalizează metode moderne de lucru, indică și pune la dispoziția celor interesați surse de informare, materiale documentare prelucrate și, ca specialist în probleme de psihopa-

dogie școlară, intervine cu rol de diagnostic, preventiv și curativ în cazurile dificile, sugerînd modalități educative sau de alt ordin pentru rezolvarea problemelor didactice. Acest evantai larg de preocupări investeste pe consilierul de orientare școlară și profesională cu o indiscutabilă autoritate științifică și morală, cu o mare responsabilitate în raport cu viitorul tinerilor elevi.

În activitatea de pînă acum consilierii de orientare școlară și profesională au trebuit să facă față multiploilor situații impuse de noua prezentă în școli, ca și de cerințele complexe ale orientării elevilor în condiții destul de precare. Acestea se referă la propria lor pregătire și la lipsa unor instrumente de lucru care să-l ajute să obiectiveze autocunoașterea și cunoașterea elevilor, să depisteze și să educe elementele vocaționale de natură să pună de acord aspirația profesională cu posibilitatea de a o realiza. Sesizări de aceste carențe, specialiștii din Institutul de științe pedagogice au reorganizat planul de cercetare în acest domeniu, revizindu-l din punct de vedere tematic și calendaristic pentru a-l pune de acord cu cerințele practicii școlare, au trecut la elaborarea pe baza experimentale a unei fișe de cunoaștere a elevului, a unor instrumente de aplicare a ei și a unei baterii de teste validate, în vederea introducerii lor în anul școlar 1968-1970, au organizat instruirea și cursurile de inițiere pentru consilierii și inspectorii județeni care răspund de orientarea școlară și profesională, se îngrijesc de elaborarea unor monografii profesionale, de publicarea unor lucrări originale, a unor materiale documentare din literatura mondială și a altor materiale cu caracter normativ etc. Acestor măsuri consilierul trebuie să le vină în întîmpinare prin propriile lui inițiative, fără a se suprapune însă colegilor săi din colectivul didactic, fără a-i dubla cu acțiuni paralele.

La eforturile care se depun pentru consolidarea unui sistem al orientării școlare și profesionale la nivelul școlii generale și al școlilor de grad mediu este absolut necesar să-și dea contribuția și învățămîntul superior. Criza de specialiști impune unele măsuri urgente în acest domeniu: reconsiderarea profilului actualilor secții de psihologie și de pedagogie din cadrul universităților, a planului lor de școlarizare și, implicit, a programelor obiectelor din planul de învățămînt, reconsiderarea pregătirii pedagogice și psihologice a tuturor studenților din facultățile care pregătesc cadre didactice, cu introducerea de cursuri (capitole) speciale privind orientarea școlară și profesională a tineretului. Pentru cadrele didactice în activitate precondiții introducerea problemelor orientării școlare și profesionale în cadrul cursurilor de perfecționare. De asemenea, considerăm necesar să se manifeste preocupări și inițiative pentru calificarea în problemă a activiștilor din organizațiile de tineret, al căror aport în orientarea școlară și profesională este substanțial.

Am dorit să facem unele considerații în legătură cu aspectul educativ al orientării școlare și profesionale. Considerăm necesare eforturile de transfer a intențiilor și „reverțiilor”, cu care unii tineri își prefacează opțiunile profesionale, în atitudini ferme, concrete. Atitudinile se referă la subordonarea raporturilor elev-profesune viitoare, atitudinilor elev-obligații școlare prezente, întru însușirea facerea celor din urmă a pune sub semnul îndoielii însăși posibilitățile de împlinire profesională. Mulți tineri condiționează opțiunile profesionale de traversare în bune condiții a unor etape de școlarizare previzibile și acceptate ca atare, cum ar fi bacalaureatul sau concursurile de admitere, pe care le ridică la valoarea unor evenimente școlare absolute. În realitate, aceste confruntări, normale vieții de

ION CRINGULEANU

ROMEO DASCALSCU
director adjunct al Institutului de științe pedagogice

(Continuare în pag. a 2-a)

LUMINĂ DE MAI

Cită toată de flori și vrăbii, cită viață, cită forță de crengi și pămînturi încolțite sau năvălîte de iarbă și păduri! Orașele se lărgesc în umeri, albesc, se fac mai tinere și mai frumoase, piatra se face fină și temelie, oamenii lucrează puternic și rid sănătos, copiii se întrec de mulți și veseli, cerul e înalt și tună de ploai sau se inundă de lumină și noblețe.

Începutul lor. Oricît de mari suferinzi sau apăsări ai avea, acum te poți vindeca; oricît de singur ai fi, acum te desparți de singurătate, ieși în lume și te îndrăgostești de păsări și tulger, de prunc și luceafăr, de lumina divină a lui Mai.

beră ca o ființă îndreptățită de libertatea ei; noi îi aparținem și ne aparține ca aerul și timpul, ca pacea și sănătatea conștiinței noastre. Timpurile noastre, la fel ca plinea, ne sint libere și gîndim curat și omenește cu ele; gîndurile noastre trăiesc în tot ce facem și se bucură și ele de lumina aceasta de Mai. Dacă am iubit vreodată ceva mai mult la om, au fost minile lui, minile care m-au făcut să meditez la toate minile lumii; minile noastre sint libere, sint curate

și calde, ele aparțin libertății și luminii.

Trăim și trecem prin marea timp al socialismului, timp de libertate și demnitate, și fiecare etapă, cu viața și dinamismul ei, constituie încă un etaj clădit la edificiul civilizației moderne. Prin etajele acestei civilizații se răsfață lumina tuturor anotimpurilor; de la aceste etaje se răstîrge prin spațiu și timp puterea noastră spirituală, care se transmite de

la prunc la omul liniștit și înțelept ajuns la senectute.

Cred că am văzut cîteva milioane de elevi, cu profesorii lor, aplaudînd lumina sau construind-o în aceste etaje. În această primăvară sint cei mai mulți elevi și studenți, mai mulți decît au fost întotdeauna; tot acum sint cei mai mulți profesori și cele mai multe cărți și cele mai multe cîntece și cei mai mulți poezii. Pămîntul se aude peste tot crescîndu-și avarie spre rod, iar această lume a muncii și

spiritului este ființa cea fericită a istoriei și timpului prezent.

Sopătorule de stînci, îndrăgostitule de brazde, adolescențo incîntătoare, profesore, oțelurile și tu, poezule, veniți în marea lumină de Mai; nu întîrziți să vă inundati de bucurie. Flacăra luminii de Mai se deschide frumos și întregu spre cei douăzeci și cinci de muni ai lui August — semnul libertății umane Bucură-te și cîntă, lume a demnității.

ȘCOLARIZAREA LA VÂRSTA DE 6 ANI

In școala modernă,
învățători cu pregătire
modernă

Una dintre principalele tendințe manifestate în învățământul mondial este ca, paralel cu prelucrarea școlară obligatorie, să fie coborâtă limita inferioară a vârstei de cuprindere în școală. Datele înscrise în ediția 1968 a „Anuarului educației” editat de UNESCO arată că în 55 de țări din întreaga lume, printre care se află țările cu înalt nivel de dezvoltare economică și culturală, vîrsta de începere a școlarizării este de 6 ani. Mal mult clar, în Anglia și în alte câteva țări copiii intră în școală de la vârsta de 5 ani.

Prevederile cuprinse în Directivile partidului și în Legea învățământului în legătură cu realizarea treptată a școlarității începînd de la vârsta de 6 ani se bazează pe această experiență de plan mondial, ca și pe experimentul realizat la noi în anul școlar 1967-1968, în seama de datele psihologiei experimentale și ale cercetărilor de medicină infantilă, și totodată de noile condiții sociale, economice și culturale din țara noastră.

După cum se știe, anul acesta a constituit perioada unei ample experimentări a aplicării acestei importante măsuri de dezvoltare a învățământului, realizată în două variante — clase cu elevi de 6 ani și clase cu elevi de 6 și 7 ani. Rezultatele obținute au dat un răspuns practic pe deplin pozitiv problemelor pe care era chemat să le rezolve experimentul, demonstrînd că se poate realiza integrarea optimă a copii-

Etapele dezvoltării psihice a copilului și condițiile pedagogice ale adaptării lui la viața școlară

Cercetările de psihologia copilului desfășurate în S.U.A., Franța, U.R.S.S., Elveția etc., ca și cercetările efectuate în acest domeniu în țara noastră au dus la conștientizarea că dezvoltarea psihică a copilului de 3-6 ani străbate mai multe etape.

De la 3 la 5 ani în activitatea motorie și intelectuală a copilului se observă o mare labilitate a analizelor și sintezelor și dificultăți de coordonare a acestor activități fundamentale. De aici vedem o unilateralitate în construcțiile gândirii copilului. Copilul de 3-5 ani este incapabil de reversibilitate în operațiile sale intelectuale, în sensul că nu poate refăce drumul invers al unui act mental. De exemplu, dacă întrebi un astfel de copil ce distanță este de la punctul A la punctul B și ce distanță de la punctul B la punctul A, el va considera că sînt două dimensiuni diferite, întrucît nu poate să generalizeze.

O dată cu depășirea vârstei de 5 ani se conturează o nouă etapă, aceea a preeminentei sintezei concrete și rigide. Copilul de cinci ani nu este nici el în stare să realizeze reversibilitatea actului intelectual, ci doar să opereze, treptat, reversibilități parțiale. De aceea, așa cum arăta H. Wallon, gândirea acestui copil este fragmentară și inertioasă. Cei mai mulți dintre psihogeneticienii sînt de acord că în jurul vârstei de 6 ani se realizează o armonizare a funcțiilor de analiză și sinteză, copilul reușind să opereze reversibil, să detașeze din ambianță constantele și să generalizeze valabil. Aceasta face ca, pe scară de masă, copiii de 6 ani să devină apti pentru învățare, ei putînd să coordoneze acțiunile mintale, să numere, să sesizeze regulile gramaticale etc.

Oricine a crescut copil știe că, fără o dotare excepțională, oricare din ei este capabil, la vârsta de 6 ani, să opereze cu concepte concrete și să anticipeze studiul școlar. Învățătorii claselor I au avut de multe ori dificultăți datorate faptului că numeroși școlari de 7 ani știau deja să scrie și să citească. Și aceasta nu din cauza faptului că ar fi fost supradotați, ci din motive fiind de mediu cultural din familie și de împrejurări legate de activitatea în grădiniță. Este deci firesc să se asigure condiții culturale corespunzătoare tuturor copiilor deținători de această pot să beneficieze de ele. Aceasta a devenit un principiu călăuzitor al școlii noastre socialiste. Practic se produce o recuperare, în sensul că vârsta de 6 ani, în loc să fie

lor de 6 ani în complexul specific al activității școlare. Aceste rezultate se cer amplu valorificate pe planul teoriei și practicii pedagogice, cit și în acțiunile cu caracter propagandistic desfășurate în rîndul părinților copiilor de 6 ani. Activitatea de clarificare a părinților asupra importanței pe care o are coborîrea limitei inferioare de școlarizare, ca și asupra deplinei sale fundamentări psihologice, medicale și pedagogice, cîștigarea totalei lor adevărate la această acțiune presupune, înainte de toate, argumentare convingătoare și exemple concludente. Lucrările de psihologie experimentală și de psihologia copilului, recent apărute, demonstrează pe larg deplina aptitudinea intelectuală a copilului normal de 6 ani pentru studiul școlar.

Pentru a veni, la rîndul nostru, în sprijinul acestei munci de clarificare duse de învățători în rîndurile părinților publicăm materialele de față, care prezintă unele postulate psiho-pedagogice și relevă unele realități ilustrative din munca desfășurată în acest an la clasa I, unele fapte de viață școlară culese — din multe altele — de un redactor al gazetei noastre din „laboratoarele” unor clase experimentale.

Mal înțeli citeva considerații ale prof. univ. dr. docent ION BERCA despre :

șteleg explicațiile, lucrează atenți și cu plăcere.

Iată însă că, după 30-35 de minute, desenele și cifrele de pe caiete nu mai au conturul la fel de net ca la început. Unele priviri au început să coalească tabla în terne, pentru mulți copii, un moment de saturație, dincolo de care începe domeniul suprasolicității. Cum prevăzuse din timp acest moment dificil, învățătoarea include în programul orei un joc în care se exersează, într-un cadru distractiv, destins, diferite forme de numărare directă și inversă, în ordine și pe sărite etc. Astfel au fost evitate, cu veritabilă intuiție pedagogică, atît secționarea bruscă a unei lecții prevăzute pentru o oră obișnuită de curs, cit și prelungirea ei peste capacitățile de atenție și concentrare a școlariilor. Categoriile, pentru a ajunge la o asemenea structură a lecției învățătoarea s-a pregătit minuțios. Merita subliniate indeosebi eforturile ei de a stabili în mod cit mai judicios caracterul și conținutul ac-

tivităților de destindere, astfel încît jocurile propuse copiilor să sprijine predarea și să-i odihnească fără a duce, totuși, la deconectarea totală, care îngreunează reîncaadrarea în atmosfera de studiu a lecției următoare. La fel de meritorie este munca tovarăsei Mănolescu pentru confecționarea materialului didactic demonstrativ și a seturilor de piese pentru manipulare obiectuală de către școlari.

O altă secvență, înregistrată de astădată la clasa condusă de învățătoarea Emilia Staleu, de la Școala generală nr. 5, evidențiază priceperea de a valorifica orele de „activități la alegere” introduse recent în planul de învățămînt. Înălăturînd tendința de minimă rezistență a considerării activităților la alegere „ad litteram”, drept ore în care elevilor li se lasă deplina libertate de activitate, învățătoarea a păstrat continuu controlul asupra clasei, selecționînd cu grijă activități cu caracter creator, care prezintă o gradare a dificultăților și contribuie la formarea unor deprinderi, în special kinestezice — deprinderi de mînuire corectă a instrumentelor de scris și desen, de utilizare a „uneltelor” și a unor aparate simple etc. Este vorba de activități de joc cu caracter constructiv și de stimulare a imaginației, de lucrări plastice, de povestiri pornind de la imagini etc. care, alături de activitățile de cunoștere a mediului, de asemenea nu introduce în planul de învățămînt, contribuie la formarea gândirii logice, a capacității de exprimare corectă, a unor prime deprinderi de sistematizare.

Dar poate niciuna dintre activitățile școlare cu elevii de 6 ani nu relevă mai prezant capacitățile lor de învățare sistematică decît lecțiile de orientare în mediul înconjurător. Beneficiarii ai unui cadru cultural în continuă evoluție și ai mijloacelor comunicării de masă mereu mai perfecționate, școlarii de 6 ani nu numai că participă intens și activ la aceste lecții, dar în multe cazuri devansează atît aria, cit și profunzimea cunoștințelor stabilite de programe. Ne amintim în acest sens o observație a cunoscutului psiho-sociolog H. M. Mac Luhan, care arăta, pe

Investigație întreprinsă de AL. CIUCĂ

Atenți, minuind cu îndemnare alfabetarele, elevii de 6 ani de la Școala generală nr. 150 din București „construiesc” cuvinte și propoziții.

Am citit cu mult interes materialul „Viitorul învățării în fața exigențelor școlii moderne” publicat în „Gazeta învățămîntului” nr. 988 din 28. III. a.c. Mă asociez întru totul părerilor formulate de colegii de la Elaj, considerînd că programa după care sînt pregătiți în prezent elevii liceelor pedagogice nu mai este de natură să satisfacă cerințele ce decurg din complexitatea sarcinilor instructiv-educative ale școlii generale. Învățătorul școlii de azi și de mine trebuie să fie un om de cultură, în primul rînd un bun specialist al disciplinelor pe care le predă și un educator competent — toate acestea imbinat într-o personalitate specifică, puternică.

După părerea mea, în vederea optimizării programului de pregătire a viitorilor învățători ar exista două modalități: a) o mai judicioasă distribuție a obiectelor de învățămînt și includerea neapărată a altor obiecte, cu menirea de a întregi cultura generală și cultura psihopedagogică și practică; b) adoptarea unui sistem diferențiat de pregătire cuprinzînd trei secții: realistă, umanistă și artistică.

Referitor la prima modalitate se impune mai întii operația de dozare a volumului de informații, priceperii și deprinderii, cu scopul stabilirii unui echilibru între cultura generală și cea profesională, teoretică și practică, întrucît chiar la o analiză sumară a repartiției orelor necesare pregătirii globale pe durata celor 5 ani de studiu se constată insuficienta atenție acordată culturii generale. Din totalul de 3727 de ore destinate pregătirii pe toată durata școlarității, numai 3182 de ore revin culturii generale. Dacă pentru pregătirea de profil — realizată prin cultura psihopedagogică și practică pedagogică — se rezervă un număr de ore satisfăcător, lucrurile stau, după cum se vede mult mai prost în ce privește cultura generală. Considerăm că un asemenea mod de repartitie a orelor prejudiciază întregul proces de pregătire a viitorilor învățători.

Importanța pe care o prezintă practica pedagogică în formarea învățătorului este indiscutabilă. Contribuția nemijlocită pe care o aduce această activitate la întregirea și lărgirea pregătirii profesionale, creînd premisele deprinderilor didactico-metodice, constituie elementul de prim ordin al formării învățătorului. Sînt de părere însă că practici pedagogice din liceele de învățători trebuie să i se asigure un fundament științific mult mai pronunțat, printr-o informație multidisciplinară bine organizată, chiar prin planul de învățămînt, chemat să acorde o pondere mai mare obiectelor menite să formeze, pe de o parte, cultura generală a elevilor, iar de altă parte să constituie fundamentul teoretic științific al deprinderilor practice. Altfel se va asigura numai înarmarea lor cu „tehnică” muncii didactice care, nefiînd susținută de un antrenament informațional permanent, va îngusta formativul lor intelectual, le va diminua capacitatea de absorbție informațională și va da activității practice, în scurtă vreme, un caracter meșteșugăresc. Cred, de aceea, că planul de învățămînt al liceelor pedagogice trebuie să prevadă un număr suficient de ore necesar studiului istoriei (inclusiv cea antică și medievală, care lipsește din actualul plan I), geografiei, biologiei, chimiei, matematicii și altor discipline indispensabile culturii profesionale — sociologie, istorie civică, legislația școlară, logica și în mod deosebit psihologia experimentală și pedagogia experimentală.

În aceste condiții, chiar dacă elevul ar avea un număr mai redus de lecții, calitatea acestora ar crește simțitor și s-ar preveni și fenomenul de supraîncălzire, atît de evident în liceele pedagogice. Este știut că, după actuala programă și mai ales după graficul de practică pedagogică, fiecare elev ține pînă la absolvirea școlii, în toate formele de practică, peste 40 de lecții, cărora li se adaugă tot atîtea ore de consultații — ca să nu mai vorbim de timpul necesar pregătirii pentru lectie, scrierii și transcrierii planurilor, confecționării materialului didactic, deplasării la școala de aplicație etc., plus timpul pentru analiza lecțiilor. Se ajunge astfel la un consum ineficient al factorului timp, ceea ce determină o mare disproporție între pregătirea teoretică științifică și cea practică și îngustează cultura generală. Nu minimalizez deloc importanța pregătirii metodice și practice, dar cred că se impune o

riguroasă restructurare a cursurilor de metodică, o corelare logică a acestora cu psihologia, cu didactica și cu structura obiectului pe care îl reprezintă și, în același timp, o corelare a acestora cu practica. Consider că includerea orelor de practică în norma didactică ar reglementa în mod substanțial pregătirea profesională a viitorilor învățători.

Dacă sistemul de pregătire a învățătorilor se menține în același spirit „enciclopedic”, „mozaic”, trebuie găsite neapărat modalități de aprofundare a studiului obiectelor ce se predau în clasele I-IV, de lărgire a culturii generale și de asigurare a unei pregătiri psihologice și pedagogice în spirit contemporan. Apropria cultura generală a elevului din liceul pedagogic de aceea a elevului din liceul teoretic, măcar la nivelul secției umaniste, nu însemnează de loc a proceda chirurgical, așa cum se prezintă astăzi situația la matematică, chimie, geografie, și nici a exclude din planul de învățămînt obiecte cu valoare informativă și formativă evidentă.

Pe baza unei analize atente a factorului timp utilizat pentru studiu, începînd cu numărul de obiecte și modul în care se așează acestea în planul de învățămînt, revizuirea programelor și a manualelor este o măsură care nu mai suportă întîrzieri.

Adoptarea unei instruirii diferențiate, pe secții, pe durata celor cinci ani de studiu ar fi o a doua soluție care ar optimiza procesul de pregătire a elevilor din liceele pedagogice. Gruparea elevilor după caracterul mai pronunțat al aptitudinilor și al forțelor reale de care dispun ar permite o însușire temeinică, aprofundată a disciplinelor cărora li s-ar acordă prioritatea, în funcție de secție (realistă, umanistă sau artistică).

Pornind de la considerentul că volumul de informații din cadrul fiecărui obiect de învățămînt crește de la o zi la alta, în timp ce capacitatea fiecărui elev rămîne totuși limitată, necesitatea de a restringe aria pregătirii devine evidentă. O astfel de pregătire ar face posibilă și evitarea unui fenomen des întîlnit la foarte mulți învățători, acela de a organiza predarea conform unei „ierarhizări” a obiectelor de studiu, în care se acordă prioritate celor stăpînite în condiții mai bune. Evitarea orelor de desen, de muzică, de educație fizică, înlocuirea lor cu ore de matematică, citire ori gramatică — socotite „mai importante” — își găsește explicația (măturisită, de altfel, de cei mai mulți dintre învățătorii care procedează așa) în faptul că „se pricep” mai puțin la unele și mai mult la altele. De fapt, aceasta demonstrează imposibilitatea pregătirii în mod egal la toate obiectele de învățămînt.

Cînd mă gîndesc la o pregătire pe secții a elevilor din liceele pedagogice nu vîd în aceasta limitarea posibilităților de a dobindi o cultură generală completă, ci dimpotrivă, tocmai crearea unor asemenea posibilități, printr-o ordonare și regupare a obiectelor de studiu într-un chip rațional. Desigur, ar urma ca pregătirea psihologică și pedagogică, metodica și practică să fie egale pentru toate secțiile dispunînd de o astfel de pregătire, viitorii învățători vor putea face față tuturor sarcinilor ce izvorăsc din procesul instruirii și educării elevilor din clasele I-IV, iar organizarea muncii lor în cadrul școlii se va putea realiza pe grupe de obiecte: cei care au absolvit secția reală vor preda matematica, științele naturii etc., absolvenții secției umaniste limba română, istoria ș.a., iar cei care au absolvit secția artistică — desenul, muzica, educația fizică. În acest fel, pînă cînd se va ajunge la sistemul de predare obiect-personă se va putea aplica sistemul persoană-grup de obiecte. Pregătirea psihologică și pedagogică fiind egală, aceasta ar permite desfășurarea activității instructiv-educative cu elevii claselor I-IV în condiții mai bune.

Fie că se adoptă acest sistem, fie că se rămîne la actuala concepție de pregătire „globală” a învățătorilor, planul de învățămînt, programele și manualele reclamă o imediată revizuire. În acest sens ar fi extrem de utilă o confruntare de păreri a tuturor profesorilor din liceele și institutelor pedagogice din țară, în special a acelorora cu experiență îndelungată.

Prof. ELVIRA CREȚU
directoarea Liceului pedagogic din București

O cercetare despre factorii psihologici de succes în munca instructiv-educativă

Stabilirea factorilor psihologici de succes ai activității instructiv-educative reprezintă o problemă de însemnătate deosebită în condițiile școlii contemporane, cînd dezvoltarea spiritului de investigație, formarea gândirii independente și crearea au devenit desiderate centrale ale educației.

Și în practica școlară, ca și în literatura de specialitate se remarcă necesitatea precizării caracteristicilor care definesc un învățător sau profesor foarte bun. Se semnalează de asemenea lipsa unor criterii practice care să stea la baza verificării aptitudinilor necesare în munca instructiv-educativă. Pornind de la această cerință, sectorul nostru a întreprins cercetări care vizează determinarea caracteristicilor unui învățător sau profesor cu eficiență maximă în munca profesională, dezvoltarea locului pe care-l ocupă activitatea în scara de valori a factorilor psihologici de succes.

Pe baza unui sondaj de opinii în rîndurile celor mai bune cadre didactice și folosind rîndurile orale și scrise ale elevilor despre

foștii lor învățători, au fost puși în evidență 27 factori psihologici care condiționează succesul activității instructiv-educative. Printre caracteristicile care s-au situat pe primele locuri în clasificările după rang se numără: autoritatea, prestigiu; capacitatea de a stimula gîndirea independentă și crearea a elevilor; priceperea de a folosi procedee interesante și eficiente de transmitere și fixare a cunoștințelor; fermitatea, consecvența; atasamentul față de elevi; corectitudinea, cinstea ș.a.m.d. Unele caracteristici au fost evaluate foarte diferit de către subiecți. Astfel, stabilitatea emoțională, inteligența, cultura generală, aptitudinile artistice au fost factori mult controversați, evaluați la ranguri extreme.

Rezultatele unei asemenea cercetări sînt de natură să furnizeze indicații însemnate pentru stabilirea criteriilor de selecție, pregătirea și promovarea cadrelor didactice. De aceea o continuăm, urmîrînd investigația creativității în procesul de transmitere a cunoștințelor, dezvoltarea elementelor de conținut

metodă și stil în care se concretizează capacitatea învățătorului de a dezvolta gîndirea creatoare a elevilor. Se impune surprinderea originalității învățătorului în activitatea sa, care se manifestă foarte diferit în practica instructiv-educativă, primind un colorit cu totul deosebit de la o persoană la alta în funcție de celelalte trăsături intelectuale sau de personalitatea specifică persoanei date.

Studierea problemei ridică o serie de întrebări care cer răspuns precis. De exemplu: există discipline în cadrul cărora posibilitățile educării creativității sînt mai bogate sau ele sînt doar mai evidente decît în cadrul altor obiecte de învățămînt, unde aceste modalități sînt încă neexplorate? Din analiza unor lecții țînute de un număr mare de învățători și profesori rezultă că ipoteza a doua pare să fie cea valabilă. Există într-adevăr învățători care găsesc procedee originale de stimulare a activității intelectuale a elevilor la majoritatea obiectelor de învățămînt. Mulți învățători, pasionați de literatură, reușesc să desfășoare

o activitate creatoare la lecțiile de citire și compuneri, fără să manifeste însă aceeași notă de originalitate și la celelalte discipline; alții, preocupați de probleme de geografie (citori de descrieri de călătorie, amatori de excursii etc.) conduc într-un mod original și atractiv lecțiile cu conținut geografic. Aceste exemple pledează în favoarea considerației noastre că fiecare obiect de învățămînt conține multiple posibilități de educare a gândirii creatoare a elevilor.

Este mai greu de răspuns la întrebarea dacă în practica școlară un profesor poate transmite colegilor săi, sub formă de experiență, trăsături ale creativității. După părerea noastră (contrarită în desfășurarea cercetării) preluarea a unor procedee ingenioase ale unui profesor de către colegii săi constituie o îmbogățire a experienței didactice, dar adevărata valoare a schimbului de experiență s-ar realiza dacă lecțiile unui profesor cu mare capacitate de creație ar trezi la colegii săi dorința de investigație, de căutare a unor noi modalități de stimulare a gin-

dirii elevilor, dacă le-ar impulsiona în acest sens inițiativa proprie.

Rezultatele finale ale cercetării vor trebui să furnizeze indicații bine argumentate și pentru soluționarea unei alte probleme practice deosebit de importante și anume aceea de a stabili trăsăturile pe care trebuie să se pună un accent deosebit în formarea viitorilor învățători și profesori pentru a potența la maximum capacitatea de creație în activitatea lor ulterioară — dezvoltîndu-l aportul diferitelor calități (capacități intelectuale, trăsături morale etc.) la succesul muncii instructiv-educative, valoarea compensatoare a unei fați de celelalte și căile principale de educare a acestora.

Am enunțat doar cîteva din problemele de perspectivă ale temei studiate, a căror cercetare vizează optimizarea rezultatelor procesului instructiv-educativ din școală.

MARGARETA TURCAȘ
cercetător principal la Sectorul de psihologie al filialei din Cluj a Academiei

REPERE PENTRU ORIENTAREA ELEVILOR

Continuăm să prezentăm cititorilor noștri profesori și diriginți, o serie de licee industriale, punându-le la dispoziție material informativ care să le slujească în munca de orientare școlară și profesională a elevilor ce vor absolvi în acest an clasa a VIII-a. După cum se știe, în cadrul acestor licee se asigură o cultură generală la nivelul liceelor teoretice, precum și o pregătire tehnică de specialitate și temeinice deprinderi practice în domeniul specialităților respective. După absolvire elevii pot lucra în producție în calitate de cadre tehnice de nivel mediu sau pot urma, dacă doresc, studiile în învățământul superior.

În numărul de față dăm o serie de informații despre liceele industriale energetice, liceele industriale pentru construcții de mașini și liceele industriale pentru industria ușoară.

Iată adresele liceelor industriale energetice care funcționează în prezent:

Cluj, str. N. Pascaly nr. 2, cu specialitatea electroenergetică.

Constanța, b-dul Lenin nr. 224, tel. 2.33.84, cu specialitatea electroenergetică; mecanoenergetică.

Craiova, str. Braza lui Novac nr. 115 bis, telefon 49.86, cu specialitatea electroenergetică.

LICEELE INDUSTRIALE PENTRU CONSTRUCȚII DE MAȘINI

Industria noastră constructoare de mașini are nevoie de cadre medii tehnice cu calificare de specialitate. Dintre specialitățile care se pregătesc în liceele industriale pentru construcția de mașini amintim câteva:

Tehnologia construcțiilor de mașini

Cadrele medii care se pregătesc în această specialitate trebuie să aibă, pe lângă cultura generală necesară, cunoștințe în domeniul tehnologiei de fabricare și executare a diferitelor piese și sisteme tehnice care stau la baza construcțiilor de mașini. Ele vor lucra în sectoarele productive ale întreprinderilor, în serviciile tehnice de proiectare sau normare, unde vor contribui la realizarea sarcinilor de plan. În acest scop vor studia obiecte ca: tehnologia construcțiilor de mașini; mașini-unelte și prelucrări prin aschiere; utilajii și tehnologia prelucrării la cald; rezistența materialelor și organe de mașini; tratamente termice; electrotehnică și electronică etc.

Mașini și aparate electrice

Pe parcursul școlarizării, tinerii care doresc să se especializeze în această specialitate își însușesc cunoștințe de cultură generală la nivelul liceelor teoretice, precum și cunoștințe de cultură tehnică generală și de specialitate. Ei studiază o serie de discipline de profil ca: tehnologia fabricării mașinilor și aparatelor electrice; aparate de măsură și control; aparate electrice de măsură și posibilități

tehnologice; mecanoenergetică; hidroenergetică; tehnologia construcțiilor de mașini; mașini și aparate electrice.

Craiova, str. Electroputer nr. 13, tel. 1.37.63, cu specialitatea: tehnologia construcțiilor de mașini; mașini și aparate electrice.

Galați, str. Traian nr. 203, 1, tel. 22.22, cu specialitatea: tehnologia construcțiilor de mașini; mașini și aparate electrice.

Iasi, str. Sărăriei nr. 189, tel. 1.32.05, cu specialitatea: tehnologia construcțiilor de mașini; mașini și aparate electrice.

Tg. Mureș, str. Ialomiei nr. 2, tel. 53.71, cu specialitatea: tehnologia construcțiilor de mașini; mașini și aparate electrice.

Pitești, str. Nucilor nr. 41, tel. 2.35.51, cu specialitatea:

LICEELE INDUSTRIALE PENTRU INDUSTRIA UȘOARĂ

Practica în industria textilă completează cunoștințele teoretice pe care le primesc în școală elevii Liceului industrial pentru industria ușoară din Cismădie

Învățământul de specialitate pregătește pentru industria ușoară cadre tehnice medii cu mai multe specialități:

Filatură

Filatura ocupă un loc central în procesul tehnologic general din industria textilă, ea realizând firele pentru alimentarea sectoarelor de țesătorie și tricotaj. Pentru a se pregăti în această specialitate elevii studiază în liceu discipline ca: studiul materialelor prime textile; tehnologia filaturii; calculul în filatură; desen tehnic; noțiuni de teorie; finisaj și tricotaj etc.

Țesătorie

Tinerii care se pregătesc pentru specialitatea țesătorie vor lucra după absolvirea școlii, în cadrul întreprinderilor textile, la realizarea țesăturilor de fire de pământ și tip bombac, lână și tip lână, mătase și tip mătase, în și dinăpă. În acest scop ei dobândesc în liceu o pregătire responsabilă.

Confecții din textile

Acest sector al industriei textile s-a dezvoltat și s-a modernizat mult în ultimii ani. Absolvenții care vor lucra în cadrul lui se vor familiariza cu diverse sisteme de lucru: individual, de echipă, bandă rulantă, sistem produsincron, procedeele noi de finisare a confecțiilor, precum și construcția și funcționarea celor mai

tehnologia construcțiilor de mașini; mașini și aparate electrice.

Satu-Mare, str. Mihail Eminescu nr. 1, tel. 26.05, cu specialitatea: tehnologia construcțiilor de mașini.

Timișoara, b-dul 23 August nr. 15, tel. 2.39.23 cu specialitatea: tehnologia construcțiilor de mașini; mașini și aparate electrice; mașini și utilaje în industria textilă.

București, str. Nerva Traian nr. 35, tel. 21.33.22, sector 4, cu specialitatea: tehnologia construcțiilor de mașini; mașini și aparate electrice.

Brăila, în cadrul Liceului Industrial de chimie și construcții de mașini, cartierul Hipodrom, tel. 30.91, se pregătesc cadre în specialitatea tehnologia construcțiilor de mașini.

moderne mașini folosite în această ramură.

Tricotaj

Specialitatea tricotaj, datorită bogăției sale diversificate, determină un proces tehnologic complex, în care sunt folosite mașini speciale de înalt nivel tehnic. Cadrele tehnice medii pregătite în liceu cu acest profil vor studia construcția și funcționarea acestor mașini moderne, procesele tehnologice folosite, organizarea și planificarea producției, materialele prime folosite etc.

În liceele industriale pentru industria ușoară se mai pregătesc cadre tehnice de nivel mediu în specialitatea prelucrării cauciucului și a masei plastice și confecții din piele și înlocuitori.

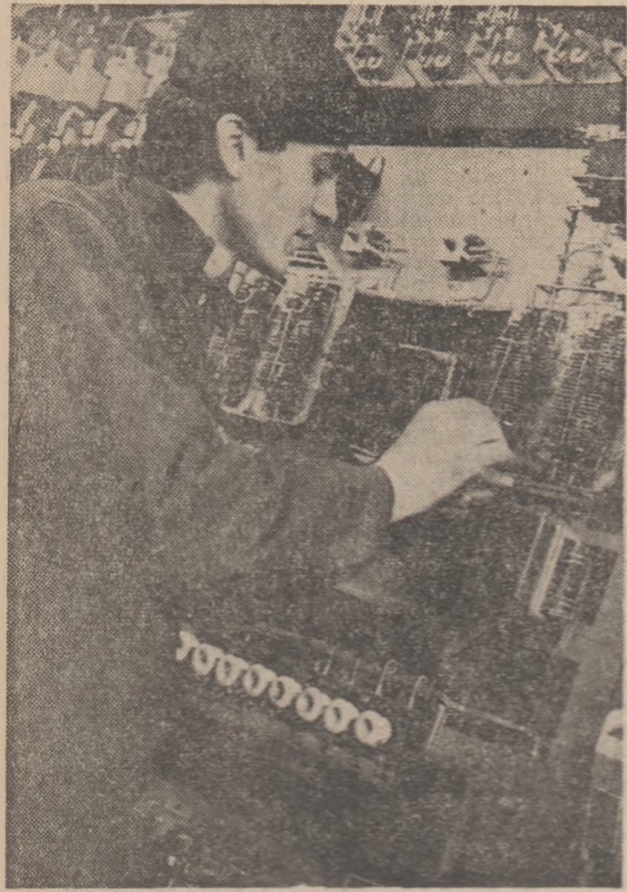
Ca și în celelalte licee de specialitate, și în cele care pregătesc cadre pentru industria ușoară elevii li se predau cunoștințe de cultură generală la nivelul liceelor teoretice.

Liceele industriale pentru industria ușoară funcționează în următoarele localități:

Iasi, str. Socola nr. 84, tel. 43.22, cu specialitatea filatură.

Cismădie, jud. Sibiu, str. Proletarilor nr. 16, tel. 182, cu specialitatea țesătorie.

București, str. Poet Cerna nr. 1, tel. 12.25.80, sectorul 4, cu specialitatea: țesătorie; tricotaj; confecții din textile; confecții din piele și înlocuitori; prelucrarea cauciucului și a masei plastice.

Instalarea și controlul rețelilor și stațiilor electrice constituie o muncă pasionantă și de înaltă tehnicitate

LICEELE INDUSTRIALE ENERGETICE

Pentru industria noastră energetică în plină dezvoltare învățământul de specialitate pregătește cadre în următoarele specialități:

Electroenergetică

Absolvenții pregătiți în această specialitate vor fi încadrați în producție în funcții tehnice de nivel mediu și vor executa lucrări de montare, întreținere și exploatare a utilajului energetic din centralele electrice, acționându-le astfel contribuția la muncă desfășurată atât în marile centrale în funcțiune și pe santierul de montaj al acestora, cât și în instalațiile de proiectare de specialitate. Pentru a face față acestor sarcini elevii primesc pe timpul studiilor, pe lângă cultura generală la nivelul liceelor teoretice, și o temeinică pregătire teoretică și practică de specialitate. Ei studiază electrotehnică și electronică; protecția prin rețele; aparate de măsură și control; centrale, stații și rețele electrice; automatizări; desen tehnic etc.

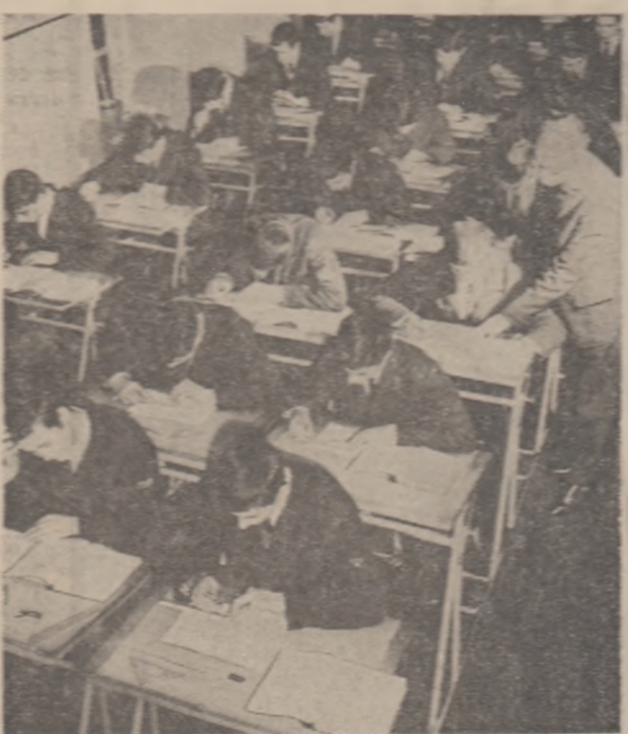
Mecanoenergetică

Cadrele medii care se pregătesc în această specialitate trebuie să aibă, pentru a co-

respunde cerințelor producției, pe lângă cultura generală necesară, și temeinice cunoștințe în domeniul montajului și exploatarea centralelor termoelectrice și a altor instalații cu caracter termoelectric; instalații de cazane pentru producerea aburului necesar diferitelor procese tehnologice industriale, instalații de termoficare urbană și industrială, instalații pentru stații de pompare etc. Toate aceste cunoștințe le sint asigurate prin studiul unor obiecte ca: termotehnică; rezistența materialelor și organe de mașini; cazane și turbine; electrotehnică și electronică; centrale, stații și rețele electrice; organizarea și planificarea producției etc.

De asemenea, liceele industriale energetice pregătesc cadre în specialitatea hidroenergetică. Acestea vor lucra la construcția și exploatarea centralelor hidroelectrice și a altor instalații și amenajări hidroenergetice.

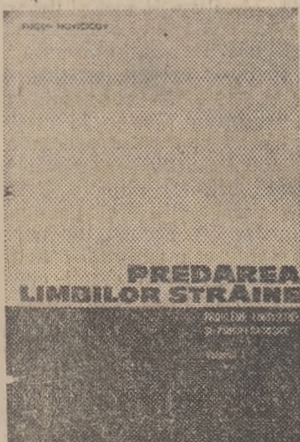
Pentru formarea deprinderilor practice necesare în vederea exercitării cu bune rezultate a tuturor acestor specialități, elevii execută lucrări practice atât în atelierele și laboratoarele liceelor, cât și direct în procesul de producție.

Oră de lucrări în cabinetul de desen al Liceului industrial pentru construcții de mașini din București

BIBLIOTECA

„Predarea limbilor străine, Probleme lingvistice și psihopedagogice“

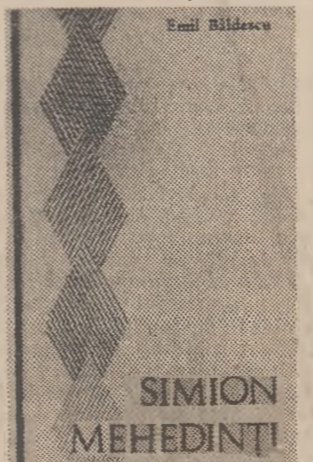

Lucrarea lui Eugen Năvicoș „Predarea limbilor străine. Probleme lingvistice și psihopedagogice“ (vol.

II), apărută în Editura didactică și pedagogică. Își propune să prezinte o serie de aspecte importante legate de așezarea studiului acestor limbi pe baze riguroase științifice. Primul capitol înfățișează principalele etape ale evoluției ideilor metodice în domeniul respectiv, de la Renaștere până în zilele noastre. Următoarele două capitole sînt dedicate lexiconului și gramaticii. Sînt dezbătute aici locul pe care-l ocupă acestea în procesul de învățare a unei limbi străine, precum și cele mai bune procedee de predare a lor. Desprindem ideea — care astăzi își găsește tot mai mult ecou în rîndul specialiștilor — că gramatica trebuie să fie subordonată față de practica folosirii limbii ca mijloc de comunicare și, prin urmare, studiul ei trebuie să aibă un caracter funcțional. O deosebită atenție se acordă modelelor structurale, considerate ca auxiliare indispensabile în însușirea limbii. După ce se ocupă, în ca-

pitoul IV, de aspectele psihopedagogice ale predării limbilor străine, autorul analizează mai pe larg problemele legate de instruirea programată, prezentînd o serie de experiențe efectuate în țara noastră și peste hotare. Ultimul capitol este consacrat unei succinte treceri în revistă a mijloacelor audiovizuale în predarea limbilor străine. Lucrarea se remarcă prin bogatul material informativ pe care îl are la bază. Ilustrată cu zeci de exemple din limbile engleză, franceză, germană și rusă, ea se adresează tuturor profesorilor care predau limbile de circulație internațională. Un număr mare de tabele și scheme contribuie la concretizarea pozițiilor teoretice expuse. S. WOLF, R. CHIVESCU „Simion Mehedinți“ Editura științifică a publicat recent, sub semnă-

tura lui Emil Bădescu, lucrarea „Simion Mehedinți. Gînditor social-politic și pedagog“. Întreprinzînd, în prima parte a lucrării, o minuțioasă analiză a operelor cu

conținut filozofic și social-politic ale marelui nostru geograf, autorul subliniază faptul că S. Mehedinți a

fost atras spre materialism prin activitatea lui științifică, în cadrul căreia utilizează legea cauzalității și evidențiază rolul factorului economic în dezvoltarea societății. În partea a doua a lucrării este expusă concepția pedagogică originală a lui S. Mehedinți, evidențindu-se adesea în viața școlară activă și atractivă, legată de viață, interesul manifestat pentru dezvoltarea gândirii elevilor, pentru o largă utilizare a formelor de muncă independentă. Lucrarea se ocupă în mod deosebit de activitatea valoroasă desfășurată de S. Mehedinți în elaborarea manualelor școlare, pe care le concepea ca „un îndemn spre observare, un ferment pentru cugetare proprie și un ajutor pentru generalizare“, ca și în domeniul perfecționării cadrelor didactice. Lucrarea aduce astfel o contribuție de seamă la cunoașterea și sub aceste aspecte a personalității marelui geograf S. Mehedinți. S. VEZA

INSTITUTUL POLITEHNIC — BRAȘOV

ANUNȚĂ:

scoaterea la concurs a următoarelor posturi:

- profesor la catedra XIII — Transporturi forestiere — disciplina „Instalații pasagere funiculare și căi ferate forestiere“ — poz. 2.
- profesor la catedra XIX — Prelucrarea mecanică a lemnului — disciplina „Automatizarea proceselor tehnologice“ — poz. 1.
- profesor la catedra V — Electrotehnică — disciplinele „Acționări electromecanice“ și „Utilajul electromecanic al întreprinderilor“ — poz. 2.
- conferențiar la catedra XXIII — Organe de mașini — disciplina „Organe de mașini“ — poz. 3.

Candidații la concurs vor depune la secretariatul rectoratului Institutului politehnic din Brașov, bulevardul Gheorghe Gheorghiu-Dej nr. 29, în termen de 30 de zile de la publicarea acestui anunț în Buletinul Oficial, cererea de înscriere împreună cu actele prevăzute în Regulamentul privind ocuparea funcțiilor didactice în învățământul superior, publicat în colecția de Hotărîri și Dispoziții ale Consiliului de Miniștri nr. 31/5 august 1958.

Concursul va avea loc la sediul institutului, în termen de 4 luni de la publicarea acestui anunț.

INSTITUTUL POLITEHNIC — IAȘI

ANUNȚĂ

scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

- Profesor la catedra XXIV — Mecanică teoretică, disciplina Mecanică, poz. 2 din statul de funcțiuni.
- Conferențiar la Catedra IV — Chimie organică, disciplina Chimie organică, poz. 2 din statul de funcțiuni.
- Conferențiar la Catedra VII — Industrieri organice, disciplinele Tehnologia antidăunătorilor și Chimie organică, poz. 4 din statul de funcțiuni.

Candidații la concurs vor depune — în termen de 30 de zile de la publicarea anunțului în Buletinul oficial nr. 61 din 3 aprilie 1969 — la secretariatul rectoratului Institutului politehnic din Iași, Calea 23 August nr. 22, cererea de înscriere însoțită de actele prevăzute în Statutul personalului didactic din R.S.R., publicat în Buletinul Oficial nr. 33 din 15 martie 1969.

Concursul va avea loc la rectoratul Institutului politehnic din Iași în termen de 2 luni de la expirarea termenului de înscriere.

INSTITUTUL PEDAGOGIC DE 3 ANI

BACĂU

ANUNȚĂ

scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

- conferențiar la catedra de pedagogie disciplina Pedagogie generală, poz. 1 din statul de funcțiuni;
- asistent la catedra de educație fizică, disciplinele Cultură fizică medicală, Volei, Jocuri dinamice și Schi, poz. 7 din statul de funcțiuni;
- asistent la catedra de educație fizică, disciplinele Atletism și Schi, poz. 8 din statul de funcțiuni;
- asistent la catedra de educație fizică, disciplinele Handbal, Educație fizică, Inot, poz. 9 din statul de funcțiuni;
- asistent la catedra de educație fizică, disciplinele Gimnastică, Educație fizică, Inot, poz. 10 din statul de funcțiuni;
- asistent la catedra de educație fizică, disciplinele Educație fizică, Atletism, Schi, poz. 15 din statul de funcțiuni.

Candidații la concurs vor depune la secretariatul rectoratului Institutului pedagogic de 3 ani din Bacău, o dată cu cererea de înscriere, următoarele acte, în dublu exemplar:

- copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare;
- copie legalizată de pe diploma de doctor;
- copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferențiar.
- lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar;
- certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția în care își are funcția de bază;
- memoriul de activitate didactică-științifică, semnat de candidat;
- autobiografia.

Concursul va avea loc la Institutul pedagogic de 3 ani din Bacău, calea Mărășești nr. 157, în termen de două luni de la data publicării acestui anunț.

Informații suplimentare se pot obține la telefonul nr. 13673.